

Bước thi " Sáng kiến bảo đảm trật tự trường học về
phòng chống bạo lực học đường và phòng ngừa lao
động trẻ em trái pháp luật "

Họ và tên: Trần Ngọc Phương Trang

Giới tính: Nữ

Trường: THCS Vĩnh Lộc B ; Lớp: 9/2

Địa chỉ trường: F6/40 ấp 6 đường Lai Hùng Cường, xã
Vĩnh Lộc B, Bình Chánh, TP. HCM

Số điện thoại: 0939 847 220

Địa chỉ Email: # phuongtrang130710@gmail.com

Tên tác phẩm: Bóng tối nơi học đường

Bài làm

Hôm nay, đang dạo quanh trên các trang tin tức, tôi vô
tình bắt gặp một bài báo về vấn nạn bạo lực học đường mới xảy ra
ở tỉnh Quảng Ngãi. Theo thông tin tờ báo đưa ra, đối tượng sử
dụng bạo lực chỉ mới là học sinh lớp Tám - đang theo học
cấp trung học cơ sở trong chương trình giáo dục phổ thông.
Ngẫm lại mới thấy, đây chẳng phải là lần đầu tiên hiện
tượng xã hội này được nhắc đến một cách đáng báo động trên
mạng truyền thông...

Bạo lực học đường - tình trạng "đỏ" cho thấy mặt trái
của xã hội. Những năm mới bước vào cánh cổng dẫn
đến tri thức, tôi thường nghe người ta bảo: "Trường
học là ngôi nhà thứ hai, thầy cô như cha mẹ,
bạn bè là anh em." hay "Mỗi
ngày đến trường

là một ngày vui." Song, chính ngôi nhà ấy giờ đây lại là nơi mà mỗi khi nhắc đến, nhiều học sinh lại có tâm thái sợ sệt, lo lắng. Thay vì được học tập và vui chơi ở trường, nhiều học sinh - có thể là bạn học của chúng ta sống trong áp lực và ác ý, đôi khi, là cả những trận hành hung thể xác và tinh thần.

Trường học - một xã hội thu nhỏ, nơi tồn tại những loại người khác nhau với cách xã giao, "đôi nhân xử thế" đại diện cho những hạng người trong cuộc sống. Xã hội ấy vốn nên nằm trong tầm kiểm soát của con người, nhưng dần dần theo thời gian, thứ không nên tồn tại lại xuất hiện. Không chỉ là ở những học sinh trung học, các em Tiểu học cũng bắt đầu có các hành vi bạo lực không phù hợp với lứa tuổi. Tôi vẫn nhớ như in hình ảnh những ngày còn là học sinh lớp nhỏ, trong lớp có cậu bạn kia được cha mẹ nuông chiều cho rất nhiều tiền, thành ra cậu ta dễ dàng

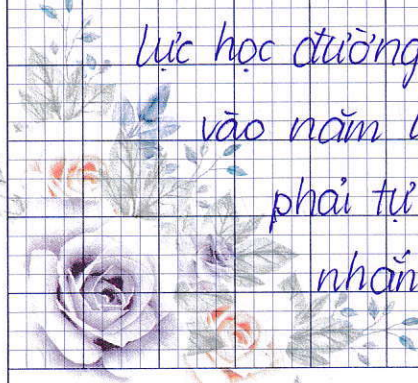
"mua chuộc" các bạn trong lớp thành "đàn em", "tay sai", đi đâu cũng "keo bẻ keo phá". Ai làm trái ý cậu ấy chắc chắn cuộc sống học đường sau này chẳng dễ dàng gì cho cam. Có bạn tôi chẳng may làm phật ý, bị cậu ta bạo lực ngôn từ, sau này khi lên cấp Hai vẫn còn bị gửi tin nhắn đe dọa ...

Cheo tôi được biết, có rất nhiều những người như cậu bạn ấy còn "tồn tại" trong cuộc sống học đường hiện nay, làm "đại ca", "chị đại"

của một lớp, một trường. Nhưng hành vi bất nạt không chỉ là ở việc muốn thể hiện cái tôi, một số trường hợp cái ăm khác có thể kể đến là do không thích một bạn nào đó, nên nảy sinh tâm lý bất nạt để "dẫn dắt" người bạn kia. Đáng quan tâm ở chỗ, đến hiện tại, ngoài những nguyên nhân đã kể trên, nhiều lí do dẫn đến bất nạt được báo đài đưa tin lại vô cùng "trời ơi đất hỡi": cảm thấy người ta đe dọa mình, đi chung hay tiếp xúc với bạn học mình thích nên ghen tị, ... Cuối cùng, hướng giải quyết được đưa ra lại là tác động vật lí. Một trường hợp bạo lực xảy ra ở trường tôi qua lời kể của thầy cô: bạn học này chẳng may như nhầm một học sinh khác giống bạn mình, bị cắn nên đưa mắt nheo lại. Không ngờ hôm sau, bạn ấy bị lôi vào một nhóm để "hỏi thăm" vì nghi ngờ liếc xéo, có thái độ thù địch...

Không phải tự dưng mà xã hội lại "câu đất" cho nạn bạo lực học đường những báo động đỏ. Bạo lực học đường là hành vi cần được chúng ta quan tâm và chung tay xóa bỏ. Trong suốt hành trình đến trường, dù đã bao lần lên tiếng về các vấn nạn bạo lực, nhưng đến cũng việc gì lại đâu vào đấy. Vào những năm đầu cấp Hai, một bạn học trong lớp tôi đã trở thành nạn nhân của bạo lực học đường - ở đây xin tạm gọi là bạn A. Có một lần, vào năm lớp Bảy, các bạn giấu ghế bạn A và để bạn phải tự ra nhà kho lấy ghế khác. Cô chủ nhiệm có nhận tin nhắc nhở, một vài bạn rá sức khuyên ngăn, các bạn kia vẫn lăm nger và như

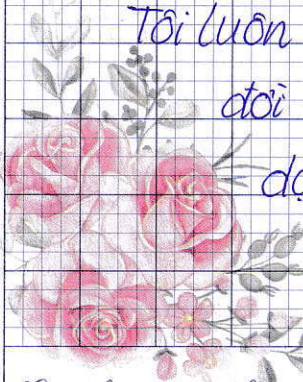

Không hề hối hận gì. Cả quá đáng hơn cả, các bạn còn vứt hộp bút của A vào sọt rác, lấy hết dụng cụ học tập của A. Khi đó, mặc cho giáo viên bộ môn răn đe, đến cuối cùng, không bạn nào thừa nhận hành vi xấu của mình và trái đồi dưng lại cho A. Bạn ấy còn bị các bạn kia cô lập, bêu xấu, dìm tòi hay bắt chuyện để bạn đổ lỗi thân, nhưng tôi biết ở một góc khuất nào đó, bạn luôn không thôi mãi vì chịu nhiều sự ác ý. Ngoài xã hội kia còn bao nhiêu người đang tiếp tục sống trong viễn cảnh ấy nữa? Hay thậm chí là tôi ~~tan~~ tệ hơn, khổ sở hơn không?

Thật đáng buồn khi bạo lực ~~h~~ học đường lại hiện hữu một cách không kiêng dè trong cuộc sống! Chính môi trường học tập của tôi cũng "thoát ẩn thoát hiện" những hiện trạng bạo lực ác tính kia. Thế nên, tôi đã suy nghĩ, đã mong muốn được đề xuất một số giải pháp ngăn chặn tình trạng trên rút ra từ những chứng kiến của tôi:

Thứ nhất, tôi thiết nghĩ phụ huynh và nhà trường nên có cách quản lý học sinh chặt chẽ, gắt gao hơn. Dẫu vì lí do gì đi nữa, đối với những suy nghĩ và hành động bạo lực sai trái của học sinh, phần lớn sẽ bị tác động và ảnh hưởng bởi người lớn xung quanh.

Tôi luôn tin rằng trẻ em như một tờ giấy trắng, do cuộc đời tô vẽ nên những vết mực đầu tiên. Sao gia đình không dạy cho trẻ em về lòng khoan dung từ khi còn bé?

Hay nhà trường hãy đưa ra những mức xử phạt nặng hơn so với những hình phạt thông thường

là biên bản, mỗi phụ huynh,...

Thứ hai, chính những nạn nhân cần lên tiếng để nhận được sự hỗ trợ và giúp đỡ từ mọi người xung quanh. Nếu bạo lực đến mức quá đáng, có thể xin chuyển lớp, chuyển trường... Hãy nhớ rằng trường học là nơi để học tập, nên chúng ta không cần phải ép mình chịu những điều không đáng.

Bạo lực học đường - bước đi nhỏ để dẫn đến các tệ nạn xã hội. Dù bạn ở đâu, tôi vẫn mong chúng ta có thể cùng nhau lên tiếng để góp sức đẩy lùi điều xấu này.